1982 பிப்ரவரி 18]

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, சட்டமுன் வடிவு நிறைவேற்றப்பெற்றது.

(ஆ) நிவாரண நிறுவனங்கள் (சிறப்பு விதிகள்) திருத்தச் சட்டமுன் வடிவு, 1982.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். திருநாவுக்கரசு: தலைவர் அவர்களே, நான் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்:

''தமிழ்நாடு 1982 ஆம் ஆண்டு நிவாரண நிறுவனங்கள் (சிறப்பு விதிகள்) திருத்தச் சட்டமுன்வடிவு *சட்டமன்றப் பேரவை சட்டமுன்வடிவு எண் 11/1982) ஆய்வுக்கு எடுத்துக் கொள்ளப் பெறவேண்டும்.''

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, நிறைவேற்றப்பெற்று, சட்டமுன்வடிவு பிரிவு வாரியாக ஆய்வுக்கு எடுத்துக் கொள்ளப் பெற்றது.

பிரிவுகள் 2 மற்றும் 3 பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று நிறைவெற்றப் பெற்றன.

பிரிவு 1, முகப்புரை, நெடுந்தலைப்பு ஆகியவை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, நிறைவேற்றப் பெற்றன.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். திருநாவுக்கரசு: தலைவர் அவர்களே, தமிழ்நாடு 1982 ஆம் ஆண்டு நிவாரண நிறுவனங்கள் (சிறப்பு விதிகள்) திருத்தச் சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண். 11/1982) நிறைவேற்றப்பெறவேண்டும்.

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, சட்டமுன் வடிவு நிறைவேற்றப்பெற்றது.

(2) அறிவிப்புகள்—தொடர்ச்சி

(இ) சம்பளம் வழங்கல் (திருத்த) சட்டமுன்வடிவு, 1982.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: பேரவைக்கு ஓர் அறிவிப்பு: தமிழ்நாடு 1982 ஆம் ஆண்டு சம்பளம் வழங்கல் (திருத்த சட்டமுன்வடின்வ (சட்டமன்றப் பேரவை சட்டமுன்வடிவு எண்) 12/1982) ஆய்வுக்கு எடுத்துக் கொள்ள ஆளுநர் தமது இசைவைத் தெரிவித்துள்ளார்.

7. அரசினர் சட்ட முன்வடிவுகள்—தொடர்ச்சி

(இ) சம்பளம் வழங்கல் (திருத்த) சட்டமுன்வடிவு, 1982.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்: தலைவர் அவர்களே, நாள் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்.

---

* 1982 பிப்ரவரி 11-ம் தேதிய தமிழ்நாடு சிறப்பு அரசிதழில் வெளியிடப்பெற்றது.

[டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்] [1982 பிப்ரவரி 18

"தமிழ்நாடு 1982 ஆம் ஆண்டு சம்பளம் வழங்கல் (திருத்த) சட்ட முன்வடிவு * (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண். 12/1982) ஆய்வுக்கு எடுத்துக் கொள்ளப்பெற வேண்டும்."

இச் சட்ட முன்வடிவு 1951 ஆம் ஆண்டு தமிழ்நாடு சம்பளம் வழங்கல் சட்டத்தின் 12-பி பிரிவினைத் திருத்துவது பற்றிய தாகும்.

1952 மார்ச் 1 ஆம் நாளுக்குப் பின்னர் ஓராண்டுக்குக் குறையாமலும் ஐந்து ஆண்டுகளுக்கு மேற்படாமலும் சட்டமன்றப் பேரவையிலோ, சட்டமன்ற மேலவையிலோ அல்லது இவ்விரு அவைகளிலுமோ ஒரு முறை உறுப்பினராகப் பணியாற்றிய ஒவ்வொருவருக்கும் திங்கள் ஒன்றுக்கு ரூ. 250 ஓய்வூதியமும் ஐந்து ஆண்டுகளுக்கு மேல் உறுப்பினராக இருக்கும் அதிகப்படியான ஒவ்வொரு ஆண்டுக்கும் திங்கள் ஒன்றுக்குக் கூடுதலாக ரூ. 50-ம் கொடுக்கப்பட வேண்டும் என்றும் எவ்வாறாயினும் அவருக்கு எந்த வகையிலும் கொடுக்கப்படுகிற ஓய்வூதியம் திங்கள் ஒன்றுக்கு ரூ. 500-க்கு மேற்படக் கூடாது என்றும் தமிழ்நாடு 1951 ஆம் ஆண்டு சம்பளம் வழங்கல் சட்டத்தின் (தமிழ்நாடு சட்டம் 20/1951) 12 பிரிவு வகை செய்கிறது.

முன்னாள் திருவாங்கூர்-கொச்சி, ஆந்திர மாநிலங்களில் இருந்து பின்னால் தமிழகத்துடன் சேர்க்கப்பட்ட தொகுதிகளின் சட்டமன்ற உறுப்பினராக பணியாற்றியவர்களுக்கும் ஓய்வூதியம் வழங்க வழிவகை செய்யப்படும் என்ற அரசின் உறுதிமொழியை செயல்படுத்தவும், 1947 ஆம் ஆண்டு ஆகஸ்டு திங்கள் 15 ஆம் நாளிற்குப் பிறகு முன்னாள் சென்னை மாநிலத்தின் தொகுதி களில் உறுப்பினர்களாக இருந்தவர்களுக்கு ஓய்வூதியம் வழங்கவும், இச்சட்ட முன்வடிவு வகை செய்கிறது. மேற்கூறிய ஓய்வூதியம் ஏற்கனவே வேறு எந்த மாநில சட்டமன்ற உறுப்பினராகப் பணியாற்றி அதற்காக ஓய்வூதியம் பெறுபவர்களுக்கும், முன்னாள் சென்னை மாநிலத்தில் இருந்തும் பின்னர் தமிழ் நாட்டிலிருந்து பிரிந்துபோன தொகுதிகளுக்கு உறுப்பினராக பணியாற்றியவர்களுக்கும் கொடுக்கப்படமாட்டாது.

மேலும் மைய அல்லது எந்த மாநில அரசிடமிருந்தோ அத்தகைய அரசு நிறுவனங்கள் முதலியவற்றிடமிருந்து ஓய்வூதியம், மதிப்பூதியம், தியாகிகள் ஓய்வூதியம் பெறுபவர்கள், இந்தச் சட்டத்தின்கீழ் பெறக் கூடிய தொகையைவிட அதிக மாக பெற்றாலும் அவர்களுக்கு இந்தச் சட்டத்தின்கீழ் ஓய்வூதியம் வழங்கப்படமாட்டாது. எனினும், அவ்வாறு பெறும் மற்ற ஓய்வூதியம் போன்ற தொகை இச்சட்டத்தின்கீழ்பெறும் தொகையைவிட குறைவாக இருந்தால் அவர்களுக்கு அந்த வித்தியாசம் மட்டும் வழங்கப்படும்.

*1982 பிப்ரவரி 17-ம் தேதிய தமிழ்நாடு சிறப்பு அரசிதழில் வெளியிடப்பெற்றுள்ளது.

1982 பிப்ரவரி 18]

*THIRU T. VENKATA REDDI:- Hon-Speake Sir, I move for the amendm nt as already submitted. Before moving the amendment I would submit a few things on this B ll. This Bill has been introduc d to giv salary for those who have been in the Assembly from 1947 also. Dur ng 1947 our Sta e was a composite State consisting of many reas which have now been acceded to Andhra P adesh, Karnataka and Kerala. Th se memabers who have been representing this Madras State, are not with as now. But still they have not been drawing any p ns on fr m those States. They are no represen ing the As emblies in those States. Ty y are individuals who have been deprived facil ties in those States. On humanitarian grounds, which attitude has be n adopted by our Government. he benefit of pension must be extended to the representatives who have been representing the composite Mad as State and who have not been daawing any remuneration or pension faom hose States.

Why I am submitting this is, they h ve been representing the composite State and they have been discharging the r duties very offi-ciently to the welfare of our State. It will be an hono r for the State of Tamil Nadu if the benefit of p ns on is xten ed to those representatives who have been representing this Auguat Assembly after 1947 and after 1956. Their number may be small. But the gestule we show to them, wil enchance the prestige of our State. We also notice another amendmen to this Bill by which the representatives who have been which the representing befo e 1956 those areas which have been acceded to Tamil Nadu are getting the benefit of pension. But wh n the b nefit of p nsion is denied to thosein other States, who have been repre en ing this Madras Sta e, it is natural tha they must also be given the benefit of pension.

MR. S. PEAKER:- They must also get the benefit. That is the point.

(பிற்பகல் 2.00)

திரு. துரைமுருகன்: தலைவர் அவர்களே, 1947 ஆம் ஆண்டு சுதந்திரம் பெற்றதற்குப் பின்னாலே எம். எல். ஏ. வாக வந்தவர் களுக்கெல்லாம், அன்றைக்கு சட்டமன்ற உறுப்பினர்களாக இருந்த அனைவருக்கும் பென்ஷன் தருகிற ஒரு மசோதாவை மாண்புமிகு நிதி அமைச்சர் அவர்கள் இங்கே வைத்திருக் கிறார்கள். உள்ளபடியே நான் இதைக் குறை சொல்லவில்லை. ஏனென்று கேட்டால் 1947 ஆம் ஆண்டு எம். எல். ஏ. வாக வந்த வர்களுக்கும், அதையடுத்து வந்தவர்களுக்கும் பென்ஷன் கொடுக்கப்படும்போது, பெரும் பகுதியினர் தியாகங்களைச் செய்தவர்களாக, உப்பு சத்தியாக்கிரகத்தில் உதைப்பட்டு. ஆகஸ்ட் சத்தியாகிரகத்தில் அடிப்பட்டு, எர்ரவாடா சிறையி லிருந்து, தண்டியாத்திரை வரை சென்று, தடியடி தாங்கியவர்கள் எல்லாம் இன்றைக்கு எம். எல். ஏ. வாக இல்லாமல் இருக்கலாம். அதிலே பல தியாகிகள் இருப்பார்கள்.

வாய்மையே வெல்லும் TRUTH ALONE TRIUMPHS

எத்தனையோ ஒளி நிறைந்த முத்துக்கள் ஆழ்கடல் தளத்திலே யாரும் அறியாமல் கிடக்கின்றன; எத்தனையோ வண்ணமிகு மலர்கள் காட்டகத்தே யாரும் நுகரப்படாமல் கிடக்கின்றன என்று ஹெல்னஸ் அவர்கள் சொன்னார்கள்........

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: அற்புதமாகப் பேசுகிறீர்கள்; உங்கள் பேச்சை வரவேற்கிறேன். ஆனால், நேரமில்லை, தியாகிக்கு பென்ஷன் கொடுக்கப்படுகிறது. அது தேவையா, வேண்டாமா என்று சுருக்கமாக இரண்டு நிமிடங்களில் பேசி முடியுங்கள்.

திரு. துரைமுருகன்: தலைவர் அவர்களே, 1947 ஆம் ஆண்டிற்குப் பிறகு எம். எல். ஏ.க்களாக இருந்தவர்கள், தாங்கள் சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் என்பதை மறந்துவிட்டு இருக்கிறவர் களுக்குகூட, இன்றைக்கு அவர்களுக்கெல்லாம் பென்ஷன் தருகின்ற திட்டத்தை நான் குறை சொல்லவில்லை. வரவேற்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். ஆனால் அப்படி கொடுப் பதிலே சில கன்டிஷன்கள் போட்டிருக்கிறார்கள். என்ன? நாங்கள் கொடுப்பதைவிட, நீங்கள் வேறு எங்கேயும் சம்பளம் வாங்கக் கூடாது; அல்லது அரசாங்கத்திலே வாங்கக் கூடாது; அல்லது வேறு எங்கெயும் பென்ஷன் வாங்கக் கூடாது; ஆனரோரியம் வாங்கக் கூடாது என்று அப்படி ஒவ்வொன்றாகப் போட்டு, அதிலே கழித்துப் பார்த்தால், யாருக்கும் வராது. 47-லே எம். எல். ஏ. வாக வந்தவர்களுக்கு 82-லே பென்ஷன் கொடுக்கிற போது, எந்தவிதமான ஆனரோரியமும் வாங்காமல், சம்பளமும் வாங்காமல், 'போலோ, மகாத்மா காந்திக்கு ஜே' என்று அப்படியேவா சும்மா உட்கார்ந்து கொண்டிருப்பார்கள். ஆகவே இதைக் கொடுக்க வேண்டுமென்று நினைத்தால் அதை வாங்கக் கூடாது, இதை வாங்கக் கூடாது, அதிலே சேரக்கூடாது, இதிலே சேரக்கூடாது என்ற கண்டிஷன்கள் எல்லாம் இருக்கக்கூடாது.

கொடுக்கிறதை ஸ்ட்ரெயிட்டாகக் கொடுங்கள், கொடுக்கிற மாதிரி கொடுத்துவிட்டு சிலபேர்கள் வட்டிக்கடை சேட்களைச் சொல்வார்கள், 6000 ரூபாய் வாங்கினால் 5 வருடங்களுக்கு வாங்கினால், ஐந்து வருடத்திற்கான வட்டியை முதலிலே எடுத்துக் கொண்டுதான் கொடுப்பான், அதைப்போல இல்லாமல் கொடுப்பதை நல்ல எண்ணத்தோடு கொடுக்க வேண்டும் என்பது ஒன்று.

இரண்டாவதாக, 1977-இல் ஒரு நிலைமை ஏற்பட்டது. எல்லோரும் ஜெயித்து வந்தோம் அதிலே ஒன்றரை இரண்டு வருடத்திற்குப் பிறகு ஆட்சி போய்விட்டது. பல பேர்கள் அதிலே எம். எல். ஏ. வுக்கு நின்றார்கள். சில பேர்கள் தோற்று விட்டார்கள், சிலபேர்கள் ஜெயித்து வந்தார்கள். தோற்றுப் போனவர்களுக்கு ஒரு டெர்ம இருந்தால் 250 ரூபாய் என்று சொல்லிவிட்டீர்கள். 1977 இல் இருந்து எம் எல். ஏ. வாக

இரண்டு வருடம் இருந்து தோற்றுப் போனவர்களுக்கு ஒரு டெர்ம் என்று சொல்லி 250 ரூபாய் வாங்கலாம், ஆனால் அதிலேயே ஜெயித்து மறுபடியும் வந்தவர்களுக்கு எப்படி கால்குலேட் பண்ணுகிறார்கள் என்றால் வருடத்திற்கு 50 ரூபாய் என்று கால்குலேட் பண்ணுகிறார்கள், ஆகவே இரண்டு வருடம் அதற்கு 100 ரூபாய் என்று சொல்கிறார்கள். தோற்றவருக்கு 250 ரூபாய், ஜெயித்து வந்தவருக்கு, செலவு பண்ணி வந்தவர்களுக்கு 100 ரூபாய்.-- இந்திய அரசியல் அமைப்புச் சட்டப்படி எவ்வளவு செலவு செய்தோம் என்று கணக்குக் கொடுக்க வேண்டுமென்று இருக்கிறது. கணக்குக் கொடுக்கவில்லை என்றால் பதவி பறி போய்விடும்--ஆகவே ஜெயித்தவருக்கு 100 ரூபாய், தோற்ற வருக்கு 250 ரூபாய் என்றால் அது என்ன முறை. ஒரு டெர்ம் என்று கணக்குப் போடுகிறீர்கள். தோற்றவர்களுக்கு 250, ஜெயித்தவர்களுக்கும் 250 என்று தானே இருக்கவேண்டும். யார் 77-இல் எம். எல். ஏ.க்களாக வந்தார்களோ அவர்களுக்கு 250 ரூபாய், அதற்கப்புறம் இப்போது வந்தவர்களுக்கு ஆண்டுக்கு 50 ரூபாய் என்று கூட்டுவதுதானே முறை, தோற்றவர்களுக்கு அனுதாபத்திற்காக 250 ரூபாய் ஜெயித்தவர்களுக்கு 100 ரூபாய் என்று சொல்வது முறையல்ல. இன்னும் சொல்லப் போனால் உங்கள் பார்டியில்தான் அதிகமாக வரும். நான் அதற்காகச் சொல்லவில்லை, எம். எல். ஏ.க்களாக வந்து விட்டோம். சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் என்ற முறையிலே கொடுக்கின்ற சலுகைகளை அவர்களுக்கும் கொடுக்கவேண்டும்.

நாங்கள் எல்லாம் இருக்கிறோம், பஸ் பாஸ் கொடுத்திருக் கிறீர்கள், எங்களிடம் பாஸ் இல்லையென்றால்கூட எப்படியோ ஏற்றிக் கொள்கிறார்கள். இடம் இல்லை என்றால்கூட சார், கண்டக்டர் சீட்டிலே உட்காருங்கள் என்று சொல்லி காஞ்சி புரத்திலே மாற்றிக் கொள்ளலாம் என்று சொல்கிற அளவுக்கு இருக்கிறது. ஆனால் 47-ல் எம். எல். ஏ.க்களாக இருந்தவர்கள் எல்லாம் இப்போது எக்ஸ்-எம். எல், ஏ. க்களாக இருக்கிறார்கள், அவர்களிலேயே பலபேர்களுக்கு மறந்துவிட்டது, மக்களுக்கும் மறந்து விட்டது. இவ்வளவு செலவு செய்கிற சர்க்கார் 47-ல் இருந்து வந்த அந்த எம். எல். ஏ.க்களுக்கும் பஸ் பாஸ் கொடுக்க வேண்டும். இந்த இரண்டு குறைகளையும் நீக்கிவிட்டால் நாவலரைப் பாராட்டலாம் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொண்டு முடித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. உ. சுப்பிரமணியன் : தலைவர் அவர்களே, 1967 ஆம் ஆண்டு ஆகஸ்டு மாதத்திலிருந்து ஏற்கெனவே இருந்த எம்.எல்.ஏ.க்களுக்கு பென்ஷன் வழங்க முடிவு செய்ததை நான் வரவேற்கிறேன், பாராட்டுகிறேன். அவர்களுக்கு பழைய பாக்கிகள் இல்லை என்று விதி செய்திருக்கிறார்கள். அவர் களுக்கும் 1980 மார்ச்சிலிருந்து எல்லோருக்கும் கொடுப்பது போல் அவர்களுக்கும் கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள் கிறேன். மத்திய அரசிடமிருந்தோ, மாநில அரசிடமிருந்தோ

அரசு நிறுவனங்களிலிருந்தோ ஒய்வூதியமோ அல்லது மதிப்பூதியமோ அல்லது வேறு எது வாங்கினாலும் எது குறைவாக இருக்கிறதோ அதிலே உள்ள வித்தியாசத்தைத்தான் வாங்க வேண்டும் என்று சொல்வது அவ்வளவு நியாயம் இல்லை என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

1946-ல் சட்டமன்ற உறுப்பினர்களாக இருந்தவர்கள் பெரும்பாலும் சுதந்திரப் போராட்டத்திலே ஈடுபட்டு எல்லாவற்றையும் தியாகம் செய்தவர்கள், இன்றைக்கு நிர்க்கதியாக இருக்கிறார்கள். அப்படி சிரமப்படுகிறவர்களுக்கு உதவுகின்ற வகையில், மனிதாபிமான முறையில் சீர்தூக்கிப் பார்த்து பென்ஷனை தனித்துப் பெற வகை செய்யவேண்டும். வாழ்க்கைச் செலவு உயர்ந்துள்ள நிலையில் 250 ரூபாய் மிகக் குறைவு. ஆகவே வேறு ஊதியம், இப்பென்ஷன் இரண்டும் சேர்ந்து 500 ரூபாய்க்கு அதிகம் இல்லாத அளவுக்கு ஒரு உயர்ந்த பட்சத் தொகையை நிர்ணயிக்கவேண்டும். இன்றைய எம்.எல்.ஏக்கள் வருங்காலத்தில் முன்னாள் எம்.எல்.ஏக்களாக ஆகக்கூடிய நிலைமை எல்லோருக்கும் இருக்கிற காரணத்தினால் அதனால் சீனியர் எம்.எல்.ஏ.க்கள் மிகச் சிலர்தான் இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு இந்த அரசாங்கம் அனுதாபத்தோடு சீர்தூக்கிப் பார்த்து அவர்களுக்கு இந்தச் சலுகைகளை வழங்குமாறு பணிவன்போடு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

(பிற்பகல் 2.10)

திருமதி ஏ. எஸ். பொன்னம்மாள் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரவர்களே, நம்முடைய அமைச்சரவை அன்றைக்குத்தியாகிகளாகக் கஷ்டப்பட்டவர்கள் பலபேர்களுக்கு 1947-ஆம் ஆண்டிலிருந்து எம்.எல்.ஏ.க்களாக இருந்திருக்கிறார்கள், அவர்களுக்கு 250 ரூபாய் ஊதியம் கொடுப்போம் என்று இந்தச் சட்டம் கொண்டு வந்திருப்பதற்காக அந்தத் தியாகிகளினுடைய சார்பிலே அந்தப் பரம்பரையிலே வந்தவள் என்ற முறையிலே பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்; பாராட்டுகிறேன். இன்றைக்கு அவர்கள் தியாகி பென்ஷன் வாங்கினால் இல்லை என்று இருக்கிறது. தயவு செய்து அப்படி இருக்க வேண்டுமா என்று பார்க்க வேண்டும். அவர்கள் பட்ட பலனின் காரணமாகத்தான் என்னைப் போன்றவர்கள் இந்தச் சட்டமன்றத்தில் அமரக்கூடிய வாய்ப்பு ஏற்பட்டிருக்கிறது. இது அவர்களுக்குக் கொடுக்கப் படக் கூடிய ஊதியம் அல்ல; நம்முடைய முதலமைச்சரவர்கள் சொன்னதைப்போன்று, காணிக்கை. அப்படிக் காணிக்கையாகக் கொடுக்கக்கூடிய இந்தப் பணத்தை 1980 ஆம் ஆண்டு மார்ச் மாதம் 13 ஆம் தேதியிலிருந்து கொடுப்பதற்கான வழிவகைகளைச் செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்று தியாகிகளின் சார்பிலே கேட்டு இந்த பில்லை வரவேற்று முடிக்கிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : மாண்பமிகு பேரவைத் தலைவரவர்களே, இந்தத் திருத்தச் சட்டத்தினுடைய முக்கிய நோக்கம் இதிலே தெளிவாகக் கூறப்பட்டிருக்கிறது.

மாண்புமிகு உறுப்பினர் கூறும்பொழுது 1947-லிருந்து 1953 ஆம் ஆண்டு வரையிலும், பிறகு 1956-ஆம் ஆண்டு வரையிலும் திருவிதாங்கூர்—கொச்சி மாநிலத்தைச் சேர்ந்தவர்களும், ஆந்திர மாநிலத்தைச் சேர்ந்தவர்களும் ஒன்றாக இருந்த காலத்தி லிருந்து இருந்தவர்களுக்கும் தர வேண்டுமென்று எடுத்துச் சொன்னார்கள்.

ஆனால் நம் தமிழகத்தைப் பொறுத்தவரையிலும் 1953-க்குப் பிறகு வந்து சேர்ந்த பகுதிகளும், 1956-க்குப் பிறகு வந்து சேர்ந்த பகுதிகளும் உண்டு. தமிழகத்திலே எந்தெந்த பகுதிகள் பிற மாநிலங்களிலிருந்து வந்திருக்கின்றனவோ அதிலே இருக் கின்ற உறுப்பினர்கள் 1947-லிருந்து இருப்பார்களேயானால் அது, திருவிதாங்கூர்-கொச்சியிலே எம்.எல்.ஏ.வாக இருந்தாலும் கூட நாம் அவர்களுக்கு இங்கே பென்ஷன் தருகின்ற முறையை நாம் ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறோம்.

அதேமாதிரி தமிழகத்திலிருந்து திருவிதாங்கூர்-கொச்சி பகுதிக்குத் தமிழகப் பகுதி சென்றாலும் அல்லது தமிழகத்திலே சென்னை மாநிலமாக இருந்து அது ஆந்திரா பகுதிக்குச் சென் றாலும் அவர்களுக்கு ஓய்வூதியம் தருகின்ற பொறுப்பை அந்தந்த மாநிலங்கள் ஏற்றுக்கொண்டிருக்கின்றன.

ஆக, 1947லிருந்து 1953, 1956 வரையிலும் திருவிதாங்கூர்—கொச்சியிலே எம்.எல்.ஏ.வாக இருந்தவர்கள் இப்பொழுது நாகர்கோவில் பகுதியிலே, கன்னியாகுமரி மாவட்டத்திலே இருக்கிறார்கள். அவர்கள் இருந்தது திருவிதாங்கூர்-கொச்சியின் சட்டமன்றத்திலேயே தவிர நம் சட்டமன்றத்தில் இல்லை. இருந்தாலும் நம்முடைய மாநிலத்தில் வந்து விட்டதன் காரண மாக அந்த எம்.எல்.ஏ.க்களுக்கு தர வேண்டுமென்றுதான் கூறுகிறோம்.

ஆனால், தமிழகத்தோடு இணைந்திருந்தவர்களுக்கெல்லாம் தர வேண்டுமென்று நாம் வைத்துக்கொள்வோமேயானால், ஆந்திராவினுடைய பெரும்பகுதி இங்கேயிருந்துதான் பிரிந்து போயிற்று; அதில் இருக்கின்ற அவ்வளவு உறுப்பினர்களுக்கும் நாமே பென்ஷன் கொடுக்கின்ற பொறுப்பை நாம் ஏற்றுக் கொள்ள முடியாது.

ஆகவே, அந்தந்த மாநிலங்களினுடைய பகுதிகள், இங்கிருந்து அங்கு போய்ச் சேர்ந்திருந்தாலும் சரி, அங்கேயிருந்து இங்கே வந்து சேர்ந்திருந்தாலும் சரி, அந்தந்த மாநிலங்கள் அவரவர்கள் எம்.எல்.ஏ.க்களுக்கு அந்தந்த மாநிலங்களினுடைய ஓய்வூதியம் தருகின்ற விதிமுறைகளின்படி ஓய்வூதியம் வழங்குகிறார்கள். அது ஒன்று.

மற்றொன்று. 1947-வது ஆண்டிலிருந்து 1950-வது ஆண்டு அரசியலமைப்புச் சட்டம் புதிதாகக் கொண்டு வந்து நிறைவேற்றப்பட்டு இந்தியாவினுடைய அரசியலமைப்புச் சட்டமே புதிதாக குடியரசாக மாற்றியதற்குப் பிறகுதான் தர வேண்டுமென்ற முறையில், அதற்குப் பிறகு வந்த தேர்தலையொட்டி 1952-க்குப் பிறகு தரப்பட்டு வந்தது.

1947-லிருந்து 1952 வரையில் பணியாற்றியவர்களுக்கு ஓய்வூதியம் தரப்படவில்லை. அவர்கள் நீண்ட நாட்களாகத் தங்களுக்கும் தர வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டிருந்தார்கள். ஆனால் 1947-லே நாடு விடுதலை பெற்றுவிட்டதன் காரணமாக, 1947-வது ஆண்டிலிருந்தே நாம் கணக்கிட வேண்டுமென்று ஒரு முயற்சி எடுத்ததற்குப் பிறகுதான் 1947-லிருந்து 1952 ஆம் ஆண்டு வரையிலும்கூட சட்டமன்றப் பேரவை, மேலவை உறுப்பினர்களாக இருந்தாலும்கூட ஓய்வூதியம் வழங்க வேண்டுமென்கிற முறையின் அடிப்படையிலே அப்படிப்பட்ட திருத்தத்தையும் சேர்த்து அதற்குத்தான் வந்தது.

மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. வெங்கடரெட்டி அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். ஆந்திர மாநிலத்திலேயும், மற்ற மாநிலங்களிலேயும் இருப்பவர்களுக்கு அந்த மாநிலம் பொறுப்பு ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்ற நியதி இருக்கிறது; இங்கே வந்து சேர்ந்தவர்களுக்கு நாம் பொறுப்பேற்றுக் கொள்கிறோம்.

அந்த வகையிலேதான் நம்முடைய தமிழகத்திலே இன்றைக்கு இருக்கின்ற பகுதிகளில் இருக்கின்றவர்களுக்கு அத்தனைபேர்களுக்கும் அவர்கள் எந்தச் சட்டமன்றத்திலே உறுப்பினர்களாக இருந்தாலும் நமக்குப் பரவாயில்லை; 1947-லேயிருந்து இருப்பவர்கள் இங்கே இருப்பார்களேயானால், அந்தப் பகுதி இங்கே இருக்குமேயானால் அவர்களுக்குத் தருவது என்ற முறையைத்தான் நாம் வைத்திருக்கிறோம். அந்த அடிப்படையிலேதான் இது தரப்பட்டிருக்கிறது.

மற்றொன்றையும் உறுப்பினர்கள் எடுத்துச் சொன்னார்கள். ஓய்வூதியம் என்கிறபொழுது பென்ஷன் விதிமுறைகளின்படி ஓய்வூதியம், மற்றைய தியாகிகள் ஓய்வூதியம், மதிப்பு ஓய்வூதியம் என்று வருகிறபொழுது ஏதாவது ஒரு பென்ஷன்தான் தர வேண்டும் என்கின்ற ஒரு விதிமுறை இருக்கிறது. மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. துரைமுருகன் அவர்கள் சொல்வதைப்போன்று அங்கே வாங்கக் கூடாது; இங்கே வாங்கக் கூடாது; எங்கேயும் வாங்கக் கூடாது என்று சொல்லவே இல்லை. எங்கே வேண்டுமானாலும் வாங்கலாம்; எப்படி வேண்டுமானாலும் வாங்கலாம். வேறு வழியில் சொத்து சம்பாதிப்பதைப் பற்றி குறையே இல்லை. ஆனால், ஓய்வூதியம் என்று வரும்போது இரண்டு இடத்திலே பென்ஷன்........

TRUTH ALONE TRIUMPHS

1982 பிப்ரவரி 18]

திரு. அ. ரகுமான்கான் : மாண்புமிகு மன்றத்தின் தலைவர் அவர்களே, இங்கே சட்டமன்ற உறுப்பினராக இருக்கின்றவர்கள் நாளைக்கு வழக்கறிஞர்களாகவோ, மற்றவர்களாகவோ பணியாற்றுகிறவர்களாக இருக்கலாம். ஹானரோரியம் என்று சொல்கின்றபொழுது, லீகல் அட்வைசராக இருந்து வருகின்ற பணம் கூட ஹானரோரியம் தான். அப்படியானால் ஹானரேரியம் ஆக, ரூ 100/-ஓ, ரூ. 400/-ஓ, அவர்கள் வாங்குகிறார்கள் என்று சொன்னல், அவர்களுக்கு இந்த ஊதியம் இல்லையென்று சொன்னால் அது சரிய ? ஆகவே, அந்த ஹானரோரியத்தை அவர் விளக்க வேண்டும்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : அதனால்தான் ஒய்வூதியம், ஒய்வூதியம் என்று நான் சொன்னேன். ஹானரோரியம் வாங்குவதைப் பற்றி தவறே இல்லை. எவ்வளவு வேண்டுமானாலும் சம்பாதிக்கலாம்.

திரு. அ. ரகுமான்கான் : ஆனால், சட்டத்தில் ஹானரோரியம் என்று இருக்கிறது.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : Honorarium from the Government. அரசாங்கத்திடமிருந்து, வருவதைப் பற்றியது; மற்றைய ஸ்தாபனங்களிலிருந்து வருவதைப் பற்றியதல்ல. (குறுக்கீடு) அரசு, அரசினுடைய வாரியங்கள், கார்ப்பரேஷன்கள் ஆகியவற்றிலிருந்து அவர்கள் ஹானரோரியம் வாங்கினால்தான் இந்தச் சட்டம் தடுக்கிறதே தவிர, விதிமுறைகளின்படிதான் கொண்டு வருகிறோம். சட்டம் இடம் கொடுக்குமானால், எதிர்காலத்தில் பரிசீலிக்கலாம் என்ற அளவுக்குச் சொல்லலாமே தவிர, இப்பொழுது இருக்கிற பென்ஷன் சட்டத்தினுடைய விதிமுறைகளுடைய அடிப்படையில்தான் நாம் தீர்மானம் நிறைவேற்ற வேண்டியிருக்கிறது. வேண்டுமானால் மாண்புமிகு உறுப்பினர் கூறுகின்றதை வைத்து, மறுபடியும் வேண்டுமானாலும், சட்டம் இடம் கொடுக்குமானால், அதைப் பற்றி ஆலோசிக்கலாம் என்பதை மட்டும் நான் இந்த நேரத்திலே கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

மற்ற சலுகைகளைப் பற்றியெல்லாம் மாண்புமிகு துரை முருகன் அவர்கள் சொன்னார்கள். ஆனால், இப்பொழுதாவது அவர்கள் நாமெல்லாம் செவியாறக் கேட்கிற அளவுக்கு ஒரு இலக்கியமாகப் பேசினாரே என்பதே நமக்கு ஒரு மகிழ்ச்சி. இதை ஒட்டியாவது, இப்படி மகிழ்ச்சி அடையத்தக்க அளவுக்கு ஒரு அருமையான, இனிமையான, நல்ல சொற்களாக, இப்பொழுதாவது பேசினாரே என்பதற்குப் பெரு மகிழ்ச்சி. அவரை கொஞ்சம் தொடரவிட்டிருக்கலாம் போலிருக்கிறது, இலக்கியமாகப் போயிருக்கும். அதற்கும் நான் நன்றி தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

மற்ற சலுகைகளைப் பற்றி, பஸ் பாஸ் கொடுப்பதைப் பற்றி எல்லாம், மானியக் கோரிக்கைகள் வரும்போது பார்த்துக் கொள்ளலாம். (குறுக்கீடு) இந்தச் சட்டத்தில் உள்ளவற்றை நிறைவேற்றுவோம். மாண்புமிகு உறுப்பினர் கூறுகின்ற கருத்துக்களைப் பின்னால் நாம் யோசிக்கலாம் என்ற அளவுக்கு, இந்தச் சட்டத்தை இப்பொழுது நிறைவேற்றித் தரும்படி கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி: ''தமிழ்நாடு 1982 ஆம் ஆண்டு சம்பளம் வழங்கல் (திருத்த) சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண். 12/1982) ஆய்வுக்கு எடுத்துக் கொள்ளப்பெற வேண்டும்.''

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, நிறைவேற்றப்பெற்று, சட்ட முன்வடிவு பிரிவுவாரியாக ஆய்வுக்கு எடுத்துக் கொள்ளப்பெற்றது.

பிரிவு 2

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி:

*''பிரிவு 2 சட்ட முன்வடிவின் உரிய பகுதியாக ஆக்கப்பெற வேண்டும்.''

THIRU T. VENKATA REDDY: Sir, I move the following amendment standing in my name,—

''(1) In clause 2, in sub-clause (iii), in the proposed item (a) add the following words at the end, namely—

''and representing as a Member in any other State'':

(2) Delete the proposed item (b).''

The amendment was duly seconded.

திருத்தம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, தோல்வியுற்றது.

பிரிவு 2 பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, நிறைவேற்றப்பெற்றது.

பிரிவு 1, முகப்புரை, நெடுந்தலைப்பு ஆகியவை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று நிறைவேற்றப்பெற்றன.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்: தலைவரவர்களே, தமிழ்நாடு 1982 ஆம் ஆண்டு சம்பளம் வழங்கல் (திருத்த) சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்டமுன்வடிவு எண். 12/1982) நிறைவேற்றப்பெற வேண்டும்.

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, சட்ட முன்வடிவு நிறைவேற்றப்பெற்றது.